

Ppłk Edward Filochowski „San”, oficer art. WP, ppor. [1939], żołnierz ZWZ/AK/AKO por. [1942], kpt.[1944], mjr [1945], działacz WiN, ps. „San”. Więzień polityczny PRL. Kmdt Obwodu ZWZ/AK Ostrołęka 1941- XI 1944. Kmdt Inspektoratu Rejonowego II Mazowieckiego AK XII 1944 – II 1945. Przewodnik Rejonu „B” II –VIII 1945. Prezes Inspektoratu Mazowieckiego WiN IX 1945 – IV 1947. Okręg Białystok ZWZ/AK/AKO/WiN.

Ur. 06.09.1915 w Łosiach gm. Piski, w 1936 roku ukończył Gimnazjum w Ostrołęce. W latach 1936 – 1939 w Szkole Podchorążych Artylerii w Toruniu. Kampanię wrześniową rozpoczął w stopniu podporucznika w 4. Kujawskim Pułku Artylerii Lekkiej w Inowrocławiu. W czasie walk nad Bzurą 17.09 raniony odłamkiem bomby. Po zakończeniu walk powraca w okolice Ostrołęki, gdzie zaczyna tworzyć struktury „Służby Zwycięstwu Polski”. W grudniu 1939 próbuje przedostać się do Francji. Aresztowany przez NKWD pod granicą węgierską, więziony najpierw w Stanisławowie, następnie w Charkowie. Podczas transportu do łagru w czerwcu 1940 roku ucieka i powraca, w lipcu, w rodzinne strony. W sierpniu 1941 roku zostaje mianowany na komendanta Okręgu Ostrołęka Związku Walki Zbrojnej (później AK). Funkcję tę Edward Filochowski pełni do kwietnia 1944 roku, kiedy to w stopniu majora powołany zostaje na stanowisko dowódcy Inspektoratu I Mazowieckiego. W sierpniu 1944 roku staje na czele 5 Pułku Ułanów Spieszonych. Dowodzi oddziałem w ramach planu „Burza”. W sierpniu 1945 roku ucieka przed UB w Pasiekach, zostaje ranny. Ukrywa się do 4 kwietnia 1947, kiedy to ujawnia się w PUBP w Ostrowi Mazowieckiej. Podejmuje studia na II roku Wydziału Geodezji Politechniki Warszawskiej, gdzie obejmuje w 1949 roku, jako student IV roku stanowisko asystenta. 15.09.1950 zostaje aresztowany i osadzony w więzieniu, początkowo w Warszawie, później w Rawiczu i Strzelcach Opolskich. Więziony do 01.12. 1954. Powraca na Politechnikę, gdzie uzyskuje w 1958 roku dyplom. 01.12.1958 podejmuje pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych. W latach 1961-1962 ponownie więziony Goleniowie. Od roku 1963 do przejścia na emeryturę w 1978 roku zatrudniony jako geodeta, kierownik pracowni w Państwowym a potem w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjnym w Warszawie. Działa aktywnie w strukturach patriotycznych przy Archidiecezji Warszawskiej. W 1989 był współorganizatorem stowarzyszenia żołnierzy

AK. W 1993 awansowany przez MON do stopnia ppłk w st. sp. Zmarł 15.06.2007 roku.
Pochowany na cmentarzu w Radości pod Warszawą.